

POMDLIĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

inf pomdlić (1). ◇ *fut 3 sg* pomdli (1). ◇ *part praet act* pomdliwszy (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. pomdleć.

Oslabić, spowodować utratę sił; debilitare, infirmare Calag [w tym: kogo, co (2)] (2) : S tych słów popędzi sie młodzienietz na Przygodę. Ale Niefzczęście vprzedziwŷzy poliček mu dá/ aż inij powftaną a k niemu sie rzutzą: tu go więtz Niemoc [postać utworu] pomdli ForCnR Dv; Calag 430a.

W połączeniu szeregowym (1): á wŷzákož iuž then oŷtáteczny Prorok á Pan náŷ Iezus Kriřtus/ [...] iuž ŷam oczywiřcye ŷtápiwŷzy/ á ŷam sie napirwey potkawŷzy s thymi ŷprzećiwniki náŷzymi/ ŷam pomdliwŷzy/ poniřczywŷzy/ á pokáziwŷzy ich moc/ ták iž sie nam prawie iedno iuž ležąc bronią/ y náukę wŷzythkę y obronę nam zoŷtáwić raczył/ iáko ich iuž práwie iedno dobiyác mamy RejPos A4v.

Synonimy: nadwątlić, nawątlić, osłabić, poŷłabić.

Formacje współrdzenne cf MDLEĆ.

MN